

"ליתר ביטחון", אמר הרופא

כמות הקרינה שקיבלה המטופלת בהדסה עין כרם הייתה מופרזת, והיא נאלצה לעבור כריתת שד. מומחה: "מלכתחילה הצורך בטיפול קרינתי היה גבולי"

לאחר הטיפול התפתח בחלק התחתון של שד האישה פצע כיבי גדול, שלא נרפא. לאחר כמה חודשים היא פנתה לבית החולים שערי צדק, שם נעשה ניסיון להציל את השד, אך לבסוף נאלצו לכרות אותו.

בחוות הדעת שצורפה לתביעה, כתב ר"ד חיים בירן, מומחה באונקולוגיה מבית החולים קפלן: "מלכתחילה הצורך במתן טיפול קרינתי היה גבולי ולא נומק כראוי, לא באוזני החולה ולא ברשומות הרפואיות. בשלשלת האומללה של האירועים הייתה שגיאה בחישוב מנת הקרינה שהייתה צריכה החולה לקבל. המינון המופרז רז גרם לנמק ולרצף אירועים שהעמידו את החולה בסכנה, הייבו סדרת ניתוחים ושללו מן החולה את האפשרות ליהנות מניתוח משמר מוגבל שהתאים לנתוני מחלתה הראשוניים".

כעת תובעת האישה מהרסה עין כרם עד שני מיליון וחצי שקלים בגין הכאב, הסבל והמצב הנפשי והפיזי הירוד שנגרמו לה כתוצאה מהתנהלות בית החולים.

דוברת בית החולים הרסה עין כרם, יעל בושם-לוי, מסרה בתגובה כי "כתב התביעה טרם הגיע לבית החולים. כשיגיע, נלמד אותו ונגיב בבית המשפט".

יוני ויצמן

תושבת העיר, שעברה הקרנות בהרסה עין כרם לטיפול בגידול בשד, תובעת את בית החולים לאחר שהתברר כי קיבלה מינון מופרז של קרינה, שסיכן את חייה ופגע ברקמת השד. מכתב התביעה, שהוגש השבוע לבית משפט השלום בעיר על ידי עו"ד ירון מויאל, עולה כי האישה, בשנות החמישים לחייה, פנתה במהלך שנת 2001 לרופא משפחה כדי לבצע ממוגרפיה. בכדיקה זוהה גידול לא סרטני, והאישה הופנתה לבית החולים הרסה עין כרם להתייעצות נוספת. האונקולוג בהרסה המליץ לבצע הקרנות, בנוסף למתן טבליות טומוקסיפולן, "ליתר ביטחון" כהגדרתו, כדי שהגידול לא יתפתח לסרטן. לטענת התובעת, הוא לא הציע לה טיפול חלופי ולא הציג בפניה את התמונה הרפואית הכוללת.

מכתב התביעה עולה כי בשבוע החמישי לטיפולים הגיעה האישה לבית החולים, והורפתעה לגלות על תיקה אישי כתובת אוהרה ובה נכתב: "לא להמשיך בהקרנות". למחרת נפגשה עם הרופא המטפל, שהסביר לה כי הצוות הרפואי התייעץ עם פיזיקאי שברק את כמות הקרינה שקיבלה. הפיזיקאי הורה חד משמעית להפסיק את הטיפול, מכיוון שהאישה קיבלה כמות קרינה גבוהה מהמתוכנן.